

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

12.1.2011

B7-0029/2011

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w odpowiedzi na pytanie wymagające odpowiedzi ustnej B7-0670/2010

zgodnie z art. 115 ust. 5 Regulaminu

w sprawie międzynarodowej adopcji w Unii Europejskiej

Roberta Angelilli, Manfred Weber, Simon Busuttil, Edit Bauer
w imieniu grupy PPE

Lorenzo Fontana, Fiorello Provera, Oreste Rossi, Francesco Enrico Speroni, Claudio Morganti

B7-0029/2011

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie międzynarodowej adopcji w Unii Europejskiej

Parlament Europejski,

- uwzględniając konwencję ONZ o prawach dziecka przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 20 listopada 1989 r., w szczególności jej art. 21,
  - uwzględniając konwencję o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego (podpisaną w Hadze w 1993 r.) oraz europejską konwencję o wykonywaniu praw dzieci z dnia 25 stycznia 1996 r. (ETS nr 160),
  - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego w sprawie poprawy prawodawstwa i współpracy pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie adopcji dzieci (A4–0392/1996),
  - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2008 r. w sprawie strategii UE na rzecz praw dziecka (2007/2093 (INI)),
  - uwzględniając skierowane do Komisji pytanie z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie międzynarodowej adopcji w Unii Europejskiej (O-0193/2010 – B7-0670/2010),
  - uwzględniając art. 115 ust. 5 i art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wśród państw członkowskich istnieją rozbieżne poglądy w sprawie zasad, którym powinna podlegać adopcja dzieci, procedury adopcyjne i skutki prawne adopcji,
- B. mając na uwadze, że zaakceptowanie poddanych przeglądowi, wspólnych zasad i praktyki w odniesieniu do adopcji dzieci pomogłoby zmniejszyć trudności wywołane różnicami w ustawodawstwach krajowych, a jednocześnie sprzyjałoby interesom adoptowanych dzieci,
- C. mając na uwadze, że w Europie problem porzuconych dzieci staje się coraz poważniejszy i naglący oraz że aby poradzić sobie z tą kryzysową sytuacją, należy bronić prawa do adopcji także na szczeblu międzynarodowym, co pozwoli uchronić te dzieci przed życiem w sierocińcach,
- D. mając na uwadze, że obowiązują konwencje o ochronie dziecka i odpowiedzialności rodzicielskiej, a mianowicie: europejska konwencja z 1967 r. w sprawie adopcji niepełnoletnich, która zmierza do zbliżenia prawa państw członkowskich w sprawach, w których adopcja pociąga za sobą przemieszczenie dziecka z jednego państwa do drugiego, oraz konwencja z 1993 r. o ochronie dzieci i współpracy w dziedzinie przysposobienia międzynarodowego,
- E. mając na uwadze, że wraz z wejściem w życie Traktatu z Lizbony, zaczęła obowiązywać

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, a zgodnie z jej art. 24 „dzieci mają prawo do takiej ochrony i opieki, jaka jest konieczna dla ich dobra”; ponadto art. 3 traktatu lizbońskiego stanowi, że „ochrona praw dziecka” jest jednym z celów Unii,

- F. mając na uwadze, że w UE wciąż stanowią problem: naruszanie praw dzieci, przemoc wobec nich, handel dziećmi w celu nielegalnej adopcji, prostytucji, nielegalnej pracy, przymusowych małżeństw, żebractwa lub w innych nielegalnych celach,
- G. mając na uwadze, że dobro dziecka ma znaczenie pierwszorzędne,
1. wzywa do przeanalizowania możliwości skoordynowania na szczeblu europejskim polityki i strategii dotyczących instrumentu adopcji międzynarodowej, zgodnie z konwencją ONZ o prawach dziecka i innymi standardami międzynarodowymi, żeby usprawnić pomoc w służbach informacyjnych, przygotowanie adopcji między krajami, procedury rozpatrywania wniosków o adopcję międzynarodową i usługi poadopcyjne, pamiętając, że wszystkie konwencje międzynarodowe dotyczące ochrony praw dziecka uznają prawo sierot i porzuconych dzieci do posiadania rodziny i do ochrony;
  2. wzywa do stworzenia na poziomie europejskim mechanizmu monitorowania, żeby dokonać przeglądu, w jaki sposób działają systemy krajowe;
  3. uważa, że adopcja w kraju pochodzenia dziecka lub poprzez znalezienie rodziny w ramach adopcji międzynarodowej powinna odbywać się zgodnie z odpowiednim prawodawstwem krajowym i konwencjami międzynarodowymi, a umieszczanie w ośrodkach powinno być stosowane wyłącznie jako rozwiązanie tymczasowe; alternatywnym rozwiązaniem mogą być rodziny zastępcze;
  4. wzywa państwa członkowskie i Komisję, by we współpracy z konferencją haską, Radą Europy i organizacjami dziecięcymi ustanowiły ramy zapewniające przejrzystość i skuteczne śledzenie losów dzieci porzuconych i adoptowanych oraz pozwalające na koordynację ich działań w celu zapobiegania handlowi dziećmi;
  5. wzywa państwa członkowskie, żeby zwróciły szczególną uwagę na dzieci o szczególnych potrzebach, takie jak dzieci wymagające opieki medycznej czy dzieci niepełnosprawne;
  6. uznaje, że akty urodzenia ułatwiają ochronę dziecka przed naruszeniem jego praw wynikającego z wątpliwości dotyczących jego wieku lub tożsamości; sądzi, że rzetelny system rejestracji urodzeń może ograniczyć nielegalną adopcję;
  7. wzywa wszystkie instytucje UE i wszystkie państwa członkowskie, żeby aktywnie uczestniczyły w zwalczaniu nielegalnej adopcji;
  8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Europejskiej, Radzie, Komisji oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.